

Arrest

**nr. 350 700 van 22 juli 2026
in de zaak RvV X / IX**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. QUAIRIAT
Bevrijdingslaan 232
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 april 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat F. QUAIRIAT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Hij diende op 26 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker werd op 27 juli 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) nam op 30 augustus 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing stelde verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die de beslissing van de CGVS heeft vernietigd bij arrest nr. 304 904 van 16 april 2024.

Verzoeker werd op 18 november 2024 opnieuw gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

De CGVS neemt op 1 april 2025 wederom een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“Feitenrelaas

U bent een etnische Pasjtoen en bezit de Afghaanse nationaliteit. U hangt het soennitisch geloof aan. Van uw geboorte tot uw vertrek uit Afghanistan woonde u onafgebroken in het dorp Shangar, gelegen in het district Asmaar van de provincie Kunar.

Uw broer O. werkte sinds uw kindertijd voor de Afghaanse Nationale Politie (ANP). Door de frequente aanwezigheid van de taliban in uw dorp hield uw familie dit verborgen onder het mom dat uw broer als metser werkte in nabijgelegen provincies.

Uw broer S. (O.V. (...)) reisde in 2015 naar België, waar hij op 30 december 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. Het CGVS weigerde uw broer op 19 maart 2018 het vluchtelingenstatuut omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan de werkzaamheden van O. bij de politie, noch aan enige problemen voor uw familie ten gevolge daarvan. S. verkreeg op 19 maart 2018 wel de subsidiaire beschermingsstatus omwille van de toenmalige veiligheidssituatie in de provincie Kunar. Uw broer S. ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Vier dagen voor de machtsovername van de taliban in augustus 2021 kwam uw broer O. 's avonds tijdens het avondmaal thuis. Hij vertelde dat een aanhanger van de taliban hem had herkend tijdens een voertuigcontrole en de ochtend daarop vluchtten u en O. naar Pakistan.

Daags na jullie vertrek ontving uw vader via de malik een dreigbrief van de taliban die hij naar uw broer S. in België stuurde.

Zo'n drie maanden later werd u in Bulgarije opgepakt door de politie en teruggestuurd naar Turkije. Daarbij verloor u het contact met O.

Vanuit Turkije ondernam u nog een tweede, succesvolle poging en doorkruiste nadien Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk met als eindbestemming België. Twee dagen na uw aankomst in België, op 26 maart 2022, diende u uw verzoek tot internationale bescherming in.

Op 30 augustus 2023 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die de beslissing van het CGVS op 16 april 2024 vernietigde. U vreest bij terugkeer te worden gedood door de taliban omwille van het werk van O.

U wenst ook niet terug te keren naar Afghanistan omdat u door uw verblijf in België als verwesterd gepercipieerd zal worden. U volgde/volgt (taal)opleidingen, zet(te) zich in als vrijwilliger, werkt hier in de voedingsindustrie, waarbij u onder meer varkensvlees bereidt en serveert, nam deel aan een aantal groepsactiviteiten, gaat naar dansoptredens. Bij al deze zaken komt u in contact met Belgen (collega's en vrienden) en ook met vrouwen.

Hierom zullen de taliban u ervan beschuldigen van religie gewisseld te zijn, een ongelovige te zijn en om te gaan met ongelovigen. U vermoedt dat de taliban op de hoogte zijn van uw bezigheden in België via uw sociale media (Instagram en TikTok).

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw originele taskara; kopieën van foto's van uw broer O. in uniform; twee originele certificaten van de politietraining van O.; de dreigbrief van de taliban; een kopie van de voorzijde van de Belgische identiteitskaart van uw broer S., waaruit volgens uw advocaat moet blijken dat uw broer internationale bescherming kreeg in België vanwege de problemen in Afghanistan; een aantal Belgische medische documenten in verband met uw klachten van aanhoudende hoofdpijn.

Tevens legde u diverse stukken neer waarmee u uw integratie en activiteiten in België wil aantonen: enkele foto's van uzelf tijdens een dag kajakken; foto's van uw participatie aan een natuurwandeling; foto's waarop u met uw Belgische vrienden staat, onder wie ook vrouwen; foto's waarop u te zien bent tijdens uw vrijwilligerswerk; uw arbeidsovereenkomsten met HAAN NV / Benelux Food Group (een origineel en kopieën) en kopieën van een aantal loonfiches; een kopie van een bevestiging van uw werk bij Brasserie Absolut; foto's met uw collega's van Absolut; een kopie van een overeenkomst voor vrijwilligerswerk bij vzw Velo, waar u aan fietsen werkt(e); een kopie van een bevestiging met betrekking tot uw deelname aan de

activiteiten van ROOTS Leuven, een project rond vrijetijdsparticipatie voor jongeren met een vluchtverleden, en De Nomade, een open onthaalhuis voor anderstalige nieuwkomers; diverse Nederlandse les certificaten (originelen en kopieën); een kopie van een certificaat van uw opleiding open maatschappijoriëntatie; kopieën van twee aanbevelingsbrieven van Ligo (Centrum voor Basiseducatie Oost-Brabant); en een scan van de startpagina's van uw Instagramprofiel en uw TikTokprofiel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bij uw tweede onderhoud had u het over een geblokkeerde ader in uw hersenen (NPO 2, p. 4). De medische stukken die u hierover neerlegde handelen geenszins over een geblokkeerde ader, maar staven dat u in de periode juli - november 2024 onderzocht en behandeld werd wegens klachten van aanhoudende hoofdpijn, vermoedelijk gerelateerd aan sinusitis, en dat u uiteindelijk klachtenvrij werd verklaard. U wees er bij het onderhoud zelf enkel op dat u nog steeds tabletten en een neusspray moet gebruiken en dat u niet op een warme plek kan blijven (NPO 2 p. 4, 5). Uit niets kan evenwel blijken dat deze medische problematiek u bij uw tweede onderhoud verhinderd zou hebben op zelfstandige en volwaardige wijze aan de asielprocedure deel te nemen en het onderhoud te voeren.

In haar verzoekschrift voor de RvV d.d. 28 september 2023 wierp uw advocate tevens op dat u lijdt aan een ernstige depressie (verzoekschrift p. 7), doch werd dit nooit verder toegelicht, noch ondersteund met doeltreffende medische bewijsstukken, en haalde u dit zelf ook nooit aan. Er kan met deze opmerking in het kader van de beoordeling van uw eventuele procedurele noden dan ook geen rekening gehouden worden.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS concludeert dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u ten aanzien van Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U baseert uw vrees voor de taliban op de werkzaamheden van uw broer O. voor de ANP. Het CGVS heeft deze werkzaamheden in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw broer S. (O.V. (...)) reeds ongeloofwaardig bevonden in een beslissing die luidt als volgt:

“Voorts kan er omwille van de zeer vage en weinig consistente verklaringen die u aflegde over het beroep van uw broer niet worden aangenomen dat uw broer werkelijk deel uitmaakte van de Afghaanse nationale politie. Vooreerst verklaarde u niet te weten waar uw broer zijn politieopleiding kreeg. U stelde tijdens het eerste gehoor bij het CGVS dat u niet wist of het Kabul of Nangarhar was (CGVS I, pg. 12). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS stelde u dat het in Nangarhar was (CGVS II, pg. 5). U wist echter niet op welke basis hij werd opgeleid (CGVS II, pg. 6). Voorts wist u zowel tijdens het eerste als tweede gehoor bij het CGVS niet wat de inhoud van de opleiding van uw broer was en hoe lang zijn opleiding duurde, u stelde enkel dat sommige mensen drie maanden opleiding kregen en anderen zes maanden (CGVS I, pg. 12 & CGVS II, pg. 6). Verder wist u niet van wie uw broer opleiding kreeg en of het buitenlanders of Afghanen waren die deze opleiding verzorgden (CGVS II, pg. 6). U bleek tijdens beide gehoren bij het CGVS ook niet te weten onder welke afdeling of eenheid uw broer viel (CGVS I, pg. 12 & CGVS II, pg. 7). U kon tijdens beide gehoren bij het CGVS evenmin zeggen wie de oversten van uw broer waren (CGVS I, pg. 13 & CGVS II, pg. 7). Ten slotte legde u ook inconsistente verklaringen af over het loon van uw broer. U gaf immers tijdens het eerste gehoor bij het CGVS aan dat u niet wist wat het loon was van uw broer (CGVS I, pg. 13). Tijdens het tweede gehoor bij het CGVS beweerde u echter dat hij tussen de 8000 en 10000 Afghani verdiende (CGVS II, pg. 7). Dergelijk totaal gebrek aan kennis over het beroep van uw broer is weinig aannemelijk aangezien u ook nadat uw broer zich bij de politie aansloot nog contact met hem had. U verklaarde immers tijdens het tweede gehoor bij het CGVS dat hij nog tweemaal naar huis kwam en u hem toen gezien hebt. Daarnaast zou uw vader nog telefonisch contact met hem houden en zou hij u komen opzoeken zijn in het ziekenhuis in Kabul (CGVS II, pg. 6). Bovendien was het feit dat uw broer deel uitmaakte van de Afghaanse politie de oorzaak van de problemen die u met de taliban gekend zou hebben. Er kan dan ook gelet op bovenstaande vaststellingen, nl. dat u en uw familie nog contact hadden met uw broer en het beroep van uw broer de oorzaak vormde van uw problemen met de taliban, redelijkerwijs verwacht worden dat u een goede kennis zou hebben van het werk van uw broer bij de Afghaanse politie. Aangezien u deze kennis vrijwel totaal ontbreekt, kan u dan ook niet aannemelijk maken dat uw broer deel uitmaakte van de Afghaanse politie en u omwille hiervan problemen zou kennen met de taliban.”

Uw verklaringen bevestigen de bovenstaande vaststellingen omtrent dit beweerde werk. Ook u blijkt immers bitter weinig kennis te hebben over de werkzaamheden van uw broer O. bij de ANP.

Gevraagd naar het takenpakket van uw broer kon u enkel antwoorden dat hij 'politietaken' had, maar dat u niet wist wat hij precies deed (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 27/07/2023, NPO 1 p. 9). Daarbij wist u niet precies wanneer hij daar beginnen werken is en hoe hij deze functie had gekregen. Verder kon u op geen enkele wijze situeren waar uw broer gestationeerd was en betrof uw enige antwoord dat hij 'in andere provincies' werkte (NPO 1 p. 10). U wist evenmin met wie uw broer samenwerkte of wie zijn oversten waren (NPO 1 p.11). Voorts kon u van de zeven à acht jaar dat uw broer bij de ANP werkte geen enkele informatie geven. Het argument dat u in de eerste jaren van uw broers tewerkstelling als politieagent nog jong was (NPO 1 p.10), is onvoldoende om het ontbreken van bepaalde basiskennis te verantwoorden. Zelfs van mensen op jongere leeftijd mag er redelijkerwijs worden aangenomen dat ze op zijn minst over bepaalde informatie beschikken. Uw totale desinteresse in het werk van uw broer valt niet overeen te stemmen met het feit dat u tijdens uw gesprek aangaf een 'goed contact' met uw broer te hebben en op de hoogte te zijn van het gevaarlijk karakter van zijn beroep (NPO p. 11-12). Aangezien uw verzoek tot internationale bescherming volledig is gecentreerd rond de rol van uw broer bij de ANP kan er op zijn minst worden verwacht dat u een bepaalde kennis heeft over diens rol en verantwoordelijkheden. Hier schoten uw verklaringen echter ruimschoots te kort.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van uw broer O. bij de ANP, kan evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die daaruit zouden voortvloeien. Bovendien bevat uw relaas omtrent die vervolgingsfeiten een aantal opmerkelijke tegenstrijdigheden en inconsistenties waardoor deze hoe dan ook niet geloofwaardig zijn.

U haalde aan dat zowel O. als uzelf zijn gevlucht omwille van de 'ontdekking' van uw broer door iemand van de taliban. De geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent wordt echter sterk ondermijnd door het feit dat u geen enkele informatie kon geven over de concrete omstandigheden waarin uw broer werd herkend, behalve dat het door een lid van de taliban van de plaats Bar Kalay was (NPO 1 p. 14-15). Het is bijzonder vreemd dat u, gezien de gevolgen op uw verdere levensloop, niet eens hebt gevraagd naar de omstandigheden waarin uw broer ontdekt werd, zoals waar en wanneer dit plaatsvond, en enkel kon specificeren dat het ging over 'een lid van de taliban van Bar Kalay' (NPO 1 p.14). De consequenties van deze gebeurtenis zijn voor u immers van immens belang (i.e. het verlaten van uw geboortedorp en land en het ondernemen van een risicovolle reis). In het licht van deze gebeurtenissen is het niet ernstig dat u daar geen vragen bij had, noch enige poging hebt ondernomen om hierover meer te weten te komen (NPO 1 p. 16).

Verder verklaarde u dat u vier dagen voor de machtsovername vertrokken bent uit Afghanistan (NPO 1 p. 5, 13), waarna u aangaf zo'n drie maand later in Bulgarije te zijn toegekomen (i.e. eind 2021, NPO 1 p. 17). Dit is echter onverenigbaar met uw Facebookprofiel. Immers, daaruit blijkt dat u reeds in november 2020 een foto van uzelf in Turkije op uw profiel plaatste (NPO 1, p. 19) terwijl u de door u voorgehouden gebeurtenissen in het jaar nadien situeerde. Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, kon u enkel antwoorden dat u niet wist hoe dat kwam (NPO 1 p. 20). Aangezien u bevestigde dat de foto in Turkije genomen werd (NPO 1 p. 19) en u naar eigen zeggen nooit eerder Afghanistan had verlaten (NPO 1 p.5), kan er geen geloof worden gehecht aan de door u beschreven vervolgingsfeiten in Afghanistan bijna een jaar later.

Tot slot kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering bij uw eerste onderhoud op het CGVS dat u sinds jullie arrestatie in Bulgarije alle contact verloor met uw broer O. en er niet in slaagde dit contact te herstellen (NPO 1 p. 16-17). U beweerde aanvankelijk dat O. over geen enkel sociaal medium beschikte (NPO 1 p. 18), maar bevestigde na confrontatie dat een profiel onder de naam "O. M." uw broer betreft (NPO 1 p. 20). O. plaatste op 10 februari 2023 nog een foto op zijn profiel (zie afprint in het administratief dossier; intussen heeft hij zijn profiel privé gemaakt), hetgeen de geloofwaardigheid van zijn op dat moment door u voorgehouden vermissing sinds jullie arrestatie in Bulgarije geheel ondermijnt. Uw laconieke antwoord na confrontatie met zijn recente Facebookactiviteit dat het goed nieuws is maar dat u niet weet waar hij is (NPO 1 p. 20), versterkt verder de ongeloofwaardigheid van uw relaas. Dat u niet op de hoogte was van zijn Facebookprofiel klemt bovendien met de vaststelling dat O. twee jaar eerder een reactie plaatste op uw foto in Turkije en u deze reactie heeft beantwoord (zie afprint in het administratief dossier). Hieruit kan niet anders dan geconcludeerd worden dat u wel degelijk op de hoogte was van het Facebookprofiel van uw broer, maar dat u dit profiel voor het CGVS verborgen trachtte te houden omdat deze informatie niet strookt met uw overige verklaringen. Deze vaststellingen ondermijnen hoe dan ook uw algemene geloofwaardigheid.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, noch dat u een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsvername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsvername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsvername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsvername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsvername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsvername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. U beperkt zich tot het uiten van een vrees voor de taliban op grond van de – ongeloofwaardig bevonden – job van uw broer en op grond van gepercipieerde verwestering. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van

'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Aangaande uw lang verblijf in België wijst het CGVS er op dat uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zouden beschikken over passagierslijsten en zouden dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. Het GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zouden actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet uitgesloten kan worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de talibancodes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De

controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert, loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat iemand gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden vervolgd zal worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering / overschrijding van religieuze, morele of sociale normen valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering / normoverschrijding die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een westers land, de zichtbaarheid van de persoon, de zichtbaarheid van de normoverschrijding.

De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa een nood heeft aan internationale bescherming. De individuele elementen die in rekening moeten worden gebracht dienen door de verzoeker te worden aangereikt.

U wees er bij uw tweede onderhoud op het CGVS op dat u bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban als iemand die van religie is veranderd, als een 'kafir' (ongelovige) zal worden aanzien wegens uw omgang met Belgen, uw deelname aan gemengde (integratie)activiteiten waarbij ook vrouwen aanwezig zijn, en uw (voltijdse) tewerkstelling waarbij u eten, waaronder varkensvlees, bereidt en serveert aan de 'ongelovigen' (NPO 2, p. 5, 6, 9). Uw advocate beperkte zich in haar verzoekschrift voor de RvV d.d. 28 september 2023, om te concluderen dat u verwesterd bent, tot de opmerking dat u zich door uw lange verblijf alhier anders bent beginnen te gedragen en kleden en ook naar westerse muziek luistert (verzoekschrift p. 9). Later voegde ze nog stukken toe inzake uw opleidingen en uw job in België en uw deelname aan gemengde groepsactiviteiten (aanvullende nota's voor de RvV d.d. 12 maart 2024 en 20 maart 2024). Uw loco advocaat merkte bij het tweede onderhoud nog op dat u bij uw werk ook in contact komt met alcohol (NPO 2, p. 11).

Uit dit alles kan evenwel geenszins worden afgeleid dat u verwesterd zou zijn en bepaalde westerse normen en waarden dermate zou hebben geïnternaliseerd dat van u niet verwacht kan worden dat u er bij een

eventuele terugkeer naar Afghanistan afstand van neemt, noch dat u, in geval van terugkeer, door uw verblijf en activiteiten in België, dusdanig negatief of als verwesterd zou worden gepercipieerd dat er alsnog gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Voor alle volledigheid wijst het CGVS er in eerste instantie op dat er bij uw eerste onderhoud op verschillende momenten gepeild werd of u alle redenen had gegeven waarom u niet naar Afghanistan zou kunnen terugkeren, waarop u telkens bevestigend antwoordde (NPO 1 p. 13, 20). Dat u uw (vermeende/gepercipieerde) verwestering toen niet spontaan aanhaalde als een duidelijk motief van vrees bij terugkeer, ofschoon u toen al meer dan een jaar in België was, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bewering en aan de ernst van uw vrees hierom (zie ook NPO 2 p. 10). Het was pas op het einde van uw eerste onderhoud dat uw advocaat met het argument van uw associatie met Europeanen, i.e. ongelovigen in de ogen van de taliban, op de proppen kwam (NPO 1 p. 21).

Vervolgens is het van belang vast te stellen dat u tot ten minste uw 16e levensjaar (zelf beweert u tot uw 18e levensjaar, NPO 1 p. 3, 5) in Afghanistan heeft verbleven. Dit betekent dat u een aanzienlijk deel van uw vroege leven heeft doorgebracht binnen de Afghaanse samenleving, waar u zich heeft gevormd volgens de lokale waarden en normen. U heeft aangegeven minimaal vier jaar naar school te zijn gegaan (NPO 1 p. 5) en een 'normaal Afghaans leven' te hebben geleid (NPO 2 p. 7,8), waarin u ook met andere kinderen speelde en uw vader hielp in de winkel (NPO 2 p. 7). Er zijn geen aanwijzingen dat u in Afghanistan bijzondere problemen ondervond, noch dat u voorheen op enige wijze met de taliban in conflict kwam (zie ongeloofwaardig vluchtrelaas supra; NPO 2 p. 10). Bovendien onderhoudt u nog steeds contact met uw vader en familie in Afghanistan, evenals met andere Afghanen in België. Gezien deze contacten kan worden geconcludeerd dat u nog steeds voldoende verbonden bent met de Afghaanse cultuur en samenleving.

Deze bevindingen worden ondersteund door de posts op uw TikTokprofiel (zie afprint in het administratief dossier), waaruit duidelijk blijkt dat u nog frequent optrekt met andere Afghanen en een grote affiniteit met uw land van oorsprong aan de dag legt.

Dit alles draagt bij aan de conclusie dat, mochten de omstandigheden zich voordoen dat u terug zou moeten keren naar Afghanistan, het niet aannemelijk is dat u de Afghaanse waarden en normen niet meer zou kunnen omarmen. Uw nog in Afghanistan aanwezige familie kan u bijstaan in geval van terugkeer en u kan zich desgevallend bij hen informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door het actuele talibanbewind.

Dat u in België les heeft gevolgd (Nederlands, wiskunde, maatschappijoriëntatie, een cursus natuurbeleving...), hier aan het werk bent, heeft deelgenomen aan een aantal integratieactiviteiten (een kajaktocht, een natuurwandeling, activiteiten bij De Nomade/ROOTS) en zich inzet bij vrijwilligersactiviteiten (bv. werken aan fietsen) (zoals gestaafd door de stukken 5 tot en met 11 in de groene map) staat buiten kijf, maar het CGVS concludeert dat dergelijke activiteiten op zich niet zonder meer gelijkgesteld kunnen worden met een verwestering die aanleiding zou kunnen geven tot vervolging bij terugkeer naar Afghanistan, doch an sich deel uitmaken van het integratieproces dat onlosmakelijk verbonden is met een verblijf in een land van onthaal. Deze zaken tonen aan dat u zich aanpast aan de omstandigheden van uw verblijf in België, maar niet dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt, waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk dat beschouwd zou kunnen worden als een fundamenteel kenmerk van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u dit opgeeft. Veel van deze activiteiten voerde u overigens uit om de taal te leren en mensen te leren kennen ((uit het attest van VZW Velo blijkt dat u dit werk uitvoerde in functie van het oefenen van het Nederlands; NPO 2 p. 3). Over een andere kledingstijl en het luisteren naar westerse muziek, zoals geopperd door uw advocaat, repte u zelf met geen woord als zijnde elementen van een eventuele fundamentele wijziging in uw gedrag. Vergeten mag ook niet worden dat u zich bij uw eerste onderhoud op het CGVS nog steeds identificeerde als praktiserende soennitische moslim (NPO 1 p. 3) en ook bij het tweede onderhoud bleek dat u zich nog steeds als moslim gedraagt: u werkt in een omgeving waar alcohol geserveerd wordt, maar drinkt het zelf niet, aldus uw advocaat (NPO 2 p. 11), en u bereidt varkensvlees, maar uit niets blijkt dat u het zelf zou consumeren (NPO 2 p. 7).

Dat u bij een terugkeer naar Afghanistan door uw bezigheden in België het risico loopt als verwesterd, en dus als ongelovige of afvallige, te worden gepercipieerd, toont u evenmin aan. Daar waar de RvV in zijn vernietigingsarrest gewag maakte van het risico op vergeldingsacties vanwege de eigen familie (arrest p. 19), gaat dit in uw geval niet op. U vertelt uw vader wat u hier zoal doet en uw vader geeft u te kennen dat als u gelukkig bent, hij ook gelukkig is. Voorts maakte u zelf geen gewag van enige vrees ter zake voor familieleden (NPO 2 p. 5, 10).

Enkel ten aanzien van de taliban vreest u gezien te zullen worden als een ongelovige. U wees erop dat de taliban uw activiteiten in het Westen kunnen achterhalen via uw sociale media, met name TikTok en

Instagram (NPO 2 p. 5, 6). U beschikt evenwel niet over enige concrete indicaties dat de taliban daadwerkelijk toegang zouden hebben tot of geïnteresseerd zouden zijn in de specifieke inhoud van uw sociale media. Er kan hier vooreerst herhaald worden dat u, gezien de ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas uit Afghanistan, niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. U stelde bij uw tweede onderhoud weliswaar dat uw vader u zei dat er nog steeds taliban bij uw vader langskomen om naar zijn kinderen te vragen (NPO 2 p. 6), doch hieraan kan geen geloof gehecht worden: uw asielrelaas aangaande de zoektocht van de taliban naar uw broers en u is ongeloofwaardig (cf. supra) en u wierp dit antwoord pas op na meerdere vragen over concrete indicaties dat de taliban weet zouden hebben van uw activiteiten en evenveel vage antwoorden, dit ofschoon er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u dergelijk antwoord meteen zou geven indien het waarachtig zou zijn.

Meer nog, u toont zelfs niet aan dat uw publiek toegankelijke sociale media, die u overigens bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan gemakkelijk zou kunnen verwijderen, een substantiële bijdrage zouden kunnen leveren aan enige perceptie van verwestering. Er werd u bij het tweede onderhoud op het CGVS expliciet gevraagd naar bewijzen van posts op uw sociale media die problematisch zouden kunnen zijn (NPO 2 p. 10, 11). U beperkte zich hierbij tot het doorsturen van een scan van de startpagina van uw Instagram- en TikTokprofielen ((...)) en (...)), maar deze leveren geen bewijs van de door u aangehaalde activiteiten die aanleiding zouden kunnen geven tot enige (gepercipieerde) verwestering en als aanstootgevend zouden kunnen worden aanzien door de taliban. Meer nog, bij het grondiger nakijken van uw sociale media trof het CGVS één Facebookprofiel aan met als laatste activiteit een post van 16 augustus 2021, i.e. voor uw aankomst in België; werden drie Instagramprofielen gevonden met in totaal slechts één post van een selfie, waarop u alleen staat en waaruit niet eens blijkt waar deze zou zijn genomen; en blijkt uit een overzicht van de video's gepost op het door u opgegeven TikTokprofiel, zoals reeds opgemerkt, hoofdzakelijk uw affiniteit met Afghanistan, uw omgang met uw Afghaanse familie in België, en uw omgang met andere Afghanen. De door u beweerde gronden voor een vrees, met name de omgang met Belgen en met vrouwen bij gemengde activiteiten, het bereiden en serveren van varkensvlees, het in contact komen met alcohol e.d.m. komen hierop op heden hoegenaamd niet tot uiting.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De door u neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier niet ter discussie staat. Inzake de foto's van O. moet worden opgemerkt dat het onmogelijk is om de plaats, het tijdstip en de precieze omstandigheden waarin dergelijke foto's zijn genomen na te gaan, waardoor de bewijswaarde ervan beperkt is. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Hetzelfde geldt ook voor de overige documenten van O.'s werk en de dreigbrief. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt overigens dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten sowieso bijzonder relatief. Alle overige stukken kwamen hierboven reeds aan bod.

Dat aan uw broer S. de status van subsidiair beschermde werd toegekend in het verleden, doet geen afbreuk aan de actuele weigeringsbeslissing die ten aanzien van u genomen wordt. Immers is de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan, waaronder in de provincie Kunar, heden ten dage grondig veranderd en zijn de omstandigheden waarop de toekenning van de status van subsidiair beschermde aan uw broer destijds was gebaseerd anno 2025 niet langer aan de orde, zoals supra ook reeds uitvoerig uit de doeken werd gedaan. De voorzijde van de Belgische identiteitskaart van uw broer S. toont zijn geldig verblijf in België aan, niets meer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verweerder is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van verweerder niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 7 mei 2026 heeft verweerder aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van bijbrengt

1. EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
2. EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
3. EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;
4. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
5. EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024;
6. EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
7. EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
8. EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
9. UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
10. COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;
11. EUAA “COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 2 februari 2024;
12. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, november 2024;
13. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, januari 2026.

Op 26 mei 2026 heeft verzoeker, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij volgende stukken overmaakt:

1. Aanbevelingsbrief/getuigenis van MAAKbar vzw;
2. Getuigenis van vriend M. A.;
3. Aanbevelingsbrief/getuigenis van Qrios;
4. Aanbevelingsbrief/getuigenis van brasserie Absolut;
5. Aanbevelingsbrief/getuigenis van KFC Leuven;
6. Aanbevelingsbrief/getuigenis van Pasar vzw;
7. Aanbevelingsbrief/getuigenis van collega L. S.;
8. Aanbevelingsbrief/getuigenis van collega A. B.;
9. Aanbevelingsbrief/getuigenis van leerkracht L. V. D.;
10. Aanbevelingsbrief/getuigenis van vriendin H. D.;
11. Aanbevelingsbrief/getuigenis van leerkrachten bij Ligo.

4. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de CGVS beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in

laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

5.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van de oude artikelen 12, 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 4 en 20 van Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 4 en 14 van *“het KB tot vaststelling van de procedure voor het CGVS”*, van artikel 33 van de Conventie van Genève, van het hoorrecht zoals gewaarborgd door artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM), van *“de leidende beginselen van UNHCR”*, van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij meent dat hij wel degelijk een coherent relaas heeft afgelegd zonder tegenstrijdigheden over de essentiële elementen. Verzoeker is van oordeel dat hem de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend omwille van zijn problemen met de taliban en omwille van het behoren tot de sociale groep van ‘verwesterde Afghanen’ omdat hij bij terugkeer volgens hem zo zal gepercipieerd worden door de taliban. Voorts benadrukt verzoeker dat hem minstens de subsidiaire bescherming dient te worden toegekend waarbij hij wijst op de veiligheidssituatie in Afghanistan. Tevens vreest verzoeker ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet vanwege de humanitaire en socio-economische toestand in Afghanistan.

5.2 Motieven van de bestreden beslissing

Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat: verzoeker vreest gedood te worden door te taliban bij terugkeer naar Afghanistan omdat zijn broer werkzaam was voor de Afghaanse Nationale Politie (ANP) en vreest als verwesterd te zullen worden gepercipieerd door de taliban.

Verzoeker houdt voor dat verweerder ten onrechte heeft besloten dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van (oud) artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidde als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

6.2.1. Middels de bestreden beslissing weigert de CGVS verzoeker te erkennen als vluchteling en baseert hij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- Verzoeker heeft zeer weinig kennis omtrent de werkzaamheden van zijn broer bij de ANP. Hij wist niet wat zijn broer er precies deed; wanneer zijn broer er is beginnen werken; hoe hij aan deze functie is gekomen; waar zijn broer gestationeerd was; met wie zijn broer samenwerkte of wie zijn oversten waren. Nochtans zou zijn broer gedurende zeven à acht jaar werkzaam zijn geweest voor de ANP maar verzoeker beschikt niet over bepaalde basiskennis die in een dergelijk geval wel mag worden vereist.

Verweerder wijst erop dat de totale desinteresse van verzoeker in het werk van zijn broer niet strookt met de vaststelling dat diens verzoek om internationale bescherming volledig is gecentreerd rond de rol van zijn broer bij de ANP;

- Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de werkzaamheden van verzoekers broer bij de ANP, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die daaruit zouden voortvloeien. Het relaas van verzoeker dienaangaande bevat bovendien een aantal opmerkelijke tegenstrijdigheden en inconsistenties;
- Verzoeker verklaarde dat hij samen met zijn broer Afghanistan is ontvlucht toen de taliban zijn broer hadden ontdekt als werknemer bij de ANP. Verzoeker kan echter geen enkele informatie geven over de concrete omstandigheden waarin zijn broer werd ontdekt. De CGVS acht het ongeloofwaardig dat verzoeker niet zou hebben gevraagd naar de omstandigheden waarin zijn broer werd ontdekt door de taliban, nu dit de directe aanleiding was voor zijn vlucht uit Afghanistan;
- Verzoeker verklaarde dat hij vier dagen voor de machtsvername zou zijn vertrokken uit Afghanistan en ongeveer drie maanden later zou zijn aangekomen in Bulgarije. Dit strookt niet met de informatie op zijn Facebookprofiel waaruit blijkt dat verzoeker reeds in november 2020 in Turkije aanwezig was;
- De CGVS acht het ongeloofwaardig dat verzoeker na zijn arrestatie in Bulgarije alle contact met zijn broer zou zijn verloren. Immers blijkt uit de Facebookpagina van verzoeker dat hij via Facebook nog steeds contact heeft gehouden met zijn broer;
- inzake (oud) artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

6.2.2 Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

6.3. Beoordeling in het licht van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals infra blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaas te herstellen.

Betreffende het vluchtmotief dat verzoekers broer werkzaam was voor de ANP en dat de taliban hierachter is gekomen waardoor verzoeker en zijn broer Afghanistan moesten ontvluchten, motiveert de CGVS dat verzoeker slechts zeer beperkte informatie kan verstrekken over de tewerkstelling van zijn broer bij de ANP evenals ook zeer onwetend is omtrent het moment waarop zijn broer door de taliban zou zijn ontdekt. Verzoeker volhardt echter in zijn vluchtmotief en verwijst dienaangaande integraal naar het middel dat hij uiteen heeft gezet in zijn eerder verzoekschrift tegen de eerste weigeringsbeslissing van de CGVS van 30 augustus 2023 die door de Raad werd vernietigd.

Verzoeker argumenteerde destijds dat het niet ongewoon is dat familieleden niet op de hoogte zijn van de details van elkaars werk. Hij stelt dat hij elke vraag tijdens het persoonlijk onderhoud bij de CGVS zo goed mogelijk heeft beantwoord, gelet op de beperkte kennis waarover hij beschikte. Daarnaast stelt verzoeker dat zijn broer slechts beperkte informatie over zijn werkzaamheden en over zijn ontdekking door de taliban heeft meegedeeld om de rest van het gezin te beschermen tegen de taliban of andere groepen. Verzoeker benadrukt dat een dergelijke geheimhouding niet ongewoon is gelet op de gespannen en gevaarlijke situatie in Afghanistan. Ten slotte verwijst verzoeker naar het feit dat hij nog jong was toen zijn broer voor de ANP werkte en dat hij traumatische ervaringen heeft meegemaakt en onder aanzienlijke stress stond tijdens het persoonlijk onderhoud bij de CGVS, hetgeen ervoor heeft gezorgd dat hij de vragen minder gedetailleerd kon beantwoorden.

De Raad stelt vast dat verzoeker toegeeft dat hij slechts zeer weinig info kan geven over de tewerkstelling van zijn broer bij de ANP. Hij geeft daarvoor verschillende redenen op, zoals het feit dat hier binnen de familie niet over gesproken werd, de trauma's die hij heeft meegemaakt, zijn jeugdige leeftijd en de stress die hij ervaart. Uit een lezing van het persoonlijk onderhoud van 27 juli 2023 blijkt dat verzoeker inderdaad uitermate vage en niet-gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd betreffende de werkzaamheden van zijn broer. Het feit dat er binnen de familie niet werd gesproken over de werkzaamheden van zijn broer uit schrik voor de taliban, neemt niet weg dat van verzoeker terdege mag worden verwacht dat hij ten tijde van zijn vlucht uit Afghanistan meer informatie zou vergaren over de werkzaamheden van zijn broer. Ook kon verzoeker dit nog vanuit België doen aangezien hij meermaals heeft verklaard nog contact te onderhouden met zijn familie in Afghanistan (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 27/07/2023, p. 3-4). Het zijn immers de werkzaamheden van zijn broer en het feit dat hij door de taliban werd betrap, die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht uit Afghanistan en verzoekers eigen problemen met de taliban. Het argument dat verzoeker nog zeer jong was toen zijn broer bij de ANP werkte en zijn jeugdige leeftijd de ernstige onwetendheden zouden verklaren, kan niet worden aanvaard. Verzoeker verklaarde dat hij 13 à 14 jaar oud was toen hij te weten kwam dat zijn broer voor de ANP werkte (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 27/07/2023, p. 10) en dat hij 18 jaar oud was toen hij Afghanistan verliet omdat de taliban dit te weten waren gekomen. Er blijkt niet dat verzoeker nog een infans was op het moment dat zijn broer werkzaam was voor de ANP, noch op het moment dat de taliban de werkzaamheden te weten kwamen. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn zogenaamde jonge leeftijd een reden zou kunnen zijn voor zijn quasi totale onwetendheid over voormeld kernpunt van zijn asielrelaas. Ook waar verzoeker tijdens de terechtzitting argumenteert dat zijn broer S. weinig informatie kon geven over de tewerkstelling van hun broer O. en toch een internationale beschermingsstatus heeft verkregen, slaagt hij er niet in afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

De Raad besluit dat er redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker enige kennis heeft over het voorgehouden werk van zijn broer, zelfs al was hij destijds nog minderjarig en zelfs al zou zijn familie weinig informatie met hem hierover hebben gedeeld. Rekening houdend met het feit dat de werkzaamheden van zijn broer bij de ANP aan de basis zou liggen van zijn vrees ten aanzien van de taliban, vormen deze elementen geen afdoende verklaring voor de lacunes in de kennis van verzoeker.

Waar verzoeker zich beroept op de traumatische gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt en de stress die hij ervaarde tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud, hetgeen van invloed zou kunnen zijn geweest op de informatie die hij heeft meegedeeld, dient vastgesteld te worden dat hij zich beperkt tot een blote bewering. Hij brengt niet het minste begin van bewijs bij waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk met psychologische problemen kampt die zijn geheugen of zijn vermogen om voldoende gedetailleerde informatie te verschaffen, zouden aantasten. Bovendien verklaarde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 27 juli 2023 dat hij zich goed voelde (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 27/07/2023, p. 2) en maakte hij van dergelijke psychologische problemen geen enkele melding.

Verzoeker verwijst voorts naar een algemeen psychologisch onderzoek inzake inconsistente verklaringen over een bepaalde gebeurtenis en de potentiële weerslag op de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Dit onderzoek heeft echter geen betrekking op verzoekers persoon of op zijn verklaringen zoals afgelegd in het kader van onderhavige procedure. Waar verzoeker aanvoert dat hij lijdt aan een ernstige depressie en angst, legt hij geen enkel medisch attest voor dat zijn bewering staakt. De Raad benadrukt dat zijn psychologische toestand geen afdoende verklaring biedt voor de tegenstrijdigheden in zijn relaas. Verzoeker maakte er tijdens zijn persoonlijke onderhouden geen enkele melding van dat zijn mentale gezondheidsproblemen hem op het moment van deze interviews op enigerlei wijze parten zouden spelen. Uit het geheel van de beide interviews blijkt niet dat verzoeker niet in staat was om helder te antwoorden. Bovendien maakte verzoeker geen melding van mentale gezondheidsproblemen. Er wordt evenmin uiteengezet welke informatie verzoeker niet, onvolledig of verkeerd heeft meegedeeld ten gevolge van zijn psychische toestand.

Verder bekritiseert verzoeker het motief van de bestreden beslissing waar wordt getwijfeld aan het moment waarop hij Afghanistan heeft verlaten. In de bestreden beslissing wordt het volgende gesteld:

“Verder verklaarde u dat u vier dagen voor de machtsovername vertrokken bent uit Afghanistan (NPO 1 p. 5, 13), waarna u aangaf zo’n drie maand later in Bulgarije te zijn toegekomen (i.e. eind 2021, NPO 1 p. 17). Dit is echter onverenigbaar met uw Facebookprofiel. Immers, daaruit blijkt dat u reeds in november 2020 een foto van uzelf in Turkije op uw profiel plaatste (NPO 1, p. 19) terwijl u de door u voorgehouden gebeurtenissen in het jaar nadien situeerde. Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, kon u enkel antwoorden dat u niet wist hoe dat kwam (NPO 1 p. 20). Aangezien u bevestigde dat de foto in Turkije genomen werd (NPO 1 p. 19) en u naar eigen zeggen nooit eerder Afghanistan had verlaten (NPO 1 p.5), kan er geen geloof worden gehecht aan de door u beschreven vervolgingsfeiten in Afghanistan bijna een jaar later.”

Verzoeker argumenteert dat mensen vaak foto's posten op sociale media die niet recent zijn genomen. Het is mogelijk dat hij een oude foto op zijn Facebookpagina heeft gepost in november 2020 die in werkelijkheid al veel eerder was genomen. Ook zou verzoeker niet weten hoe hij met sociale media moet werken aangezien hij nooit naar school is geweest. Dit kan leiden tot verwarring over de exacte tijdlijn van de geüploade foto.

De Raad stelt vast dat er weinig geloof kan worden gehecht aan het relaas van verzoeker. De CGVS motiveerde uitdrukkelijk dat verzoeker reeds in november 2020 op zijn Facebookprofiel een foto van hemzelf in Turkije heeft geplaatst. Dit is onverenigbaar met de verklaring van verzoeker dat hij vier dagen voor de machtsovername door de taliban (en dus in 2021) uit Afghanistan zou zijn vertrokken, evenals met zijn verklaring dat hij nooit eerder Afghanistan heeft verlaten (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 27/07/2023, p. 5). Aangezien verzoeker zelf verklaarde Afghanistan nooit vóór 2021 te hebben verlaten, kan hij niet worden gevolgd in zijn bewering dat de foto die hij in november 2020 op zijn Facebookpagina heeft gepost, al veel eerder zou zijn genomen. Dit zou erop neerkomen dat verzoeker al vóór november 2020 in Turkije zou zijn geweest en nadien zou zijn teruggekeerd naar Afghanistan. Dit strookt niet met zijn verklaring dat hij Afghanistan nooit eerder zou hebben verlaten. Ook het betoog van verzoeker dat hij niet weet hoe hij met sociale media moet werken, is niet ernstig te noemen. Eerst en vooral merkt de Raad op dat verzoeker in zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat hij vier jaar naar school is gegaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 27/07/2023, p. 5). Deze verklaring is aldus tegenstrijdig met zijn latere verklaring dat hij nooit naar school is geweest en dat hij daardoor niet zou weten hoe hij met sociale media moet werken. Daarenboven moet erop worden gewezen dat verzoeker doorheen zijn ganse asielprocedure beklemtoont dat hij actief Instagram en TikTok gebruikt en dat hij vreest dat hij via deze kanalen in het vizier zou komen van de taliban, die hem als verwesterd zouden percipiëren bij terugkeer naar Afghanistan (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 18/11/2024, p. 5-6). Dit valt niet te verenigen met zijn bewering dat hij niet zou weten hoe hij sociale media kanalen moet gebruiken. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker.

Verzoeker wijst nog op een aantal risicogroepen en stelt dat het aldus duidelijk is dat hij in casu nood heeft aan internationale bescherming, doch hij laat na te concretiseren tot welke risicogroep hij zou behoren. Met een dergelijk summier en algemeen betoog slaagt hij er niet in de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoeker verder nog laat gelden dat er geen rekening gehouden werd met zijn individuele situatie en de beoordeling van de CGVS te streng is, kan hij hiermee zijn gebrekkige, weinig doorleefde en tegenstrijdige verklaringen geenszins verschoenen. De CGVS kan gevolgd worden in zijn oordeel dat van verzoeker kan verwacht worden dat hij consistente, doorleefde en nauwkeurige verklaringen aflegt over zaken die de kern uitmaken van zijn vrees.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing terecht werd overwogen dat verzoeker geen elementen heeft aangehaald die wijzen op een bijzonder kwetsbaar profiel. Daarnaast stelt de Raad vast dat noch uit verzoekers twee persoonlijke onderhouds, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van hem, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS was verzoeker ongeveer 21 jaar oud en dus geen infans meer, waardoor redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden.

Uit de gehoorverslagen en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In het gehoorverslag kan worden gelezen dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou, verzoekers advocaat was aanwezig en kon zijn opmerkingen geven op het einde. Hieruit blijkt dat de CGVS bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land

van herkomst. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen.

Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De Raad wijst erop dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten dient te weerleggen. Verzoeker dient zijn persoonlijke vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in concreto aannemelijk te maken. Verzoeker blijft hiertoe, gelet op hetgeen voorafgaat, evenwel in gebreke en maakt niet aannemelijk dat zijn verklaringen voldoen aan de voorwaarden om het voordeel van de twijfel te genieten overeenkomstig artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet (heden artikel 4, vijfde lid van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347)).

De algemene informatie over de situatie in Afghanistan waaraan verzoeker in de inventaris der bronnen bij het verzoekschrift refereert, heeft geen betrekking op zijn persoon, noch op de persoonlijke feiten die hij aanvoert en kan dan ook niet volstaan om de door hem voorgehouden problemen in Afghanistan aan te tonen.

Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Vervolgens gaat verzoeker in zijn verzoekschrift dieper in op zijn (gepercipieerde) verwestering. De Raad wijst er wat dit betreft op dat uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de taliban de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan hebben opgeschort en dat er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia werd aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (ibid., p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de 'civic space' is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft de de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht en gebruikt ze daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 24, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 21). Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en burens), teneinde confrontaties met

handhavers van het MPVPV te vermijden. Er zijn talrijke meldingen van mishandeling, openbare lijfstraffen en andere vormen van wrede of vernederende behandeling.

De taliban streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2026, p. 32-34).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin enerzijds een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd en anderzijds de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van november 2024, p. 30 en 34-44, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden. In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, 15 juni 2022, in EUAA, *"Afghanistan security situation"* van augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023, p. 20, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van november 2024, p. 25, en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2026, p. 22). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan, Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan.

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of als op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan (voetnoot 476: TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021, in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten en intellectuelen – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"* van augustus 2022, p. 50-51). Nochtans hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren. Hoge taliban-functionarissen riepen de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt voorts dat voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2026, p. 46-47). Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precaire humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (ibid., p. 48-49). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het

Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 één Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (ibid., p. 50).

Het rapport "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van het Zwitserse Staatssekretariat für Migration (hierna: SEM) van 14 februari 2025, waarnaar in de "*Afghanistan Country Focus*" van EUAA van januari 2026 wordt verwezen, handelt specifiek over terugkeerders. Het SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt van uitgegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de de facto overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, zoals voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen en mensenrechtenactivisten, maar dit zou niet systematisch gebeuren (SEM, "*Focus Afghanistan. Return from abroad*", p. 35-36). De de facto overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (ibid., p. 37). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, "*Afghanistan, Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23 en 38, in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 51, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2026, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die "*verwesterd*" zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe in concreto aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals (onder meer) het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland).

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de "Country Guidance" van EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan verweerder in zijn aanvullende nota refereert, bijtreden (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

De Raad benadrukt dat, niettegenstaande de verplichting van een verzoeker om internationale bescherming om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen die nodig zijn om te beslissen over het verzoek om internationale bescherming, verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen duidelijk zicht biedt op zijn vertrek uit Afghanistan en zijn recente verblijf voor zijn komst naar Europa.

Voorts bevat de bestreden beslissing nog de volgende pertinente overwegingen:

"Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert, loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat iemand gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden vervolgd zal worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestersing / overschrijding van religieuze, morele of sociale normen valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestersing / normoverschrijding die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een westers land, de zichtbaarheid van de persoon, de zichtbaarheid van de normoverschrijding.

De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa een nood heeft aan internationale bescherming. De individuele elementen die in rekening moeten worden gebracht dienen door de verzoeker te worden aangereikt.

U wees er bij uw tweede onderhoud op het CGVS op dat u bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban als iemand die van religie is veranderd, als een 'kafir' (ongelovige) zal worden aanzien wegens uw omgang met Belgen, uw deelname aan gemengde (integratie)activiteiten waarbij ook vrouwen aanwezig zijn, en uw (voltijdse) tewerkstelling waarbij u eten, waaronder varkensvlees, bereidt en serveert aan de 'ongelovigen' (NPO 2, p. 5, 6, 9). Uw advocate beperkte zich in haar verzoekschrift voor de RvV d.d. 28 september 2023, om te concluderen dat u verwesterd bent, tot de opmerking dat u zich door uw lange verblijf alhier anders bent beginnen te gedragen en kleden en ook naar westerse muziek luistert (verzoekschrift p. 9). Later voegde ze nog stukken toe inzake uw opleidingen en uw job in België en uw deelname aan gemengde groepsactiviteiten (aanvullende nota's voor de RvV d.d. 12 maart 2024 en 20 maart 2024). Uw loco advocaat merkte bij het tweede onderhoud nog op dat u bij uw werk ook in contact komt met alcohol (NPO 2, p. 11).

Uit dit alles kan evenwel geenszins worden afgeleid dat u verwesterd zou zijn en bepaalde westerse normen en waarden dermate zou hebben geïnternaliseerd dat van u niet verwacht kan worden dat u er bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan afstand van neemt, noch dat u, in geval van terugkeer, door uw verblijf en activiteiten in België, dusdanig negatief of als verwesterd zou worden gepercipieerd dat er alsnog gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Voor alle volledigheid wijst het CGVS er in eerste instantie op dat er bij uw eerste onderhoud op verschillende momenten gepeild werd of u alle redenen had gegeven waarom u niet naar Afghanistan zou kunnen terugkeren, waarop u telkens bevestigend antwoordde (NPO 1 p. 13, 20). Dat u uw (vermeende/gepercipieerde) verwestersing toen niet spontaan aanhaalde als een duidelijk motief van vrees bij terugkeer, ofschoon u toen al meer dan een jaar in België was, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze bewering en aan de ernst van uw vrees hierom (zie ook NPO 2 p. 10). Het was pas op het einde

van uw eerste onderhoud dat uw advocaat met het argument van uw associatie met Europeanen, i.e. ongelovigen in de ogen van de taliban, op de proppen kwam (NPO 1 p. 21).

Vervolgens is het van belang vast te stellen dat u tot ten minste uw 16e levensjaar (zelf beweert u tot uw 18e levensjaar, NPO 1 p. 3, 5) in Afghanistan heeft verbleven. Dit betekent dat u een aanzienlijk deel van uw vroege leven heeft doorgebracht binnen de Afghaanse samenleving, waar u zich heeft gevormd volgens de lokale waarden en normen. U heeft aangegeven minimaal vier jaar naar school te zijn gegaan (NPO 1 p. 5) en een 'normaal Afghaans leven' te hebben geleid (NPO 2 p. 7,8), waarin u ook met andere kinderen speelde en uw vader hielp in de winkel (NPO 2 p. 7). Er zijn geen aanwijzingen dat u in Afghanistan bijzondere problemen ondervond, noch dat u voorheen op enige wijze met de taliban in conflict kwam (zie ongeloofwaardig vluchtrelaas supra; NPO 2 p. 10). Bovendien onderhoudt u nog steeds contact met uw vader en familie in Afghanistan, evenals met andere Afghanen in België. Gezien deze contacten kan worden geconcludeerd dat u nog steeds voldoende verbonden bent met de Afghaanse cultuur en samenleving.

Deze bevindingen worden ondersteund door de posts op uw TikTokprofiel (zie afprint in het administratief dossier), waaruit duidelijk blijkt dat u nog frequent optrekt met andere Afghanen en een grote affiniteit met uw land van oorsprong aan de dag legt.

Dit alles draagt bij aan de conclusie dat, mochten de omstandigheden zich voordoen dat u terug zou moeten keren naar Afghanistan, het niet aannemelijk is dat u de Afghaanse waarden en normen niet meer zou kunnen omarmen. Uw nog in Afghanistan aanwezige familie kan u bijstaan in geval van terugkeer en u kan zich desgevallend bij hen informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door het actuele talibanbewind.

Dat u in België les heeft gevolgd (Nederlands, wiskunde, maatschappijoriëntatie, een cursus natuurbeleving...), hier aan het werk bent, heeft deelgenomen aan een aantal integratieactiviteiten (een kajaktocht, een natuurwandeling, activiteiten bij De Nomade/ROOTS) en zich inzet bij vrijwilligersactiviteiten (bv. werken aan fietsen) (zoals gestaafd door de stukken 5 tot en met 11 in de groene map) staat buiten kijf, maar het CGVS concludeert dat dergelijke activiteiten op zich niet zonder meer gelijkgesteld kunnen worden met een verwestering die aanleiding zou kunnen geven tot vervolging bij terugkeer naar Afghanistan, doch aan sich deel uitmaken van het integratieproces dat onlosmakelijk verbonden is met een verblijf in een land van onthaal. Deze zaken tonen aan dat u zich aanpast aan de omstandigheden van uw verblijf in België, maar niet dat u zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt, waardoor er in uw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk dat beschouwd zou kunnen worden als een fundamenteel kenmerk van uw identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat u dit opgeeft. Veel van deze activiteiten voerde u overigens uit om de taal te leren en mensen te leren kennen ((uit het attest van VZW Velo blijkt dat u dit werk uitvoerde in functie van het oefenen van het Nederlands; NPO 2 p. 3). Over een andere kledingstijl en het luisteren naar westerse muziek, zoals geopperd door uw advocaat, rept u zelf met geen woord als zijnde elementen van een eventuele fundamentele wijziging in uw gedrag. Vergeten mag ook niet worden dat u zich bij uw eerste onderhoud op het CGVS nog steeds identificeerde als praktiserende soennitische moslim (NPO 1 p. 3) en ook bij het tweede onderhoud bleek dat u zich nog steeds als moslim gedraagt: u werkt in een omgeving waar alcohol geserveerd wordt, maar drinkt het zelf niet, aldus uw advocaat (NPO 2 p. 11), en u bereidt varkensvlees, maar uit niets blijkt dat u het zelf zou consumeren (NPO 2 p. 7).

Dat u bij een terugkeer naar Afghanistan door uw bezigheden in België het risico loopt als verwesterd, en dus als ongelovige of afvallige, te worden gepercipieerd, toont u evenmin aan. Daar waar de RvV in zijn vernietigingsarrest gewag maakte van het risico op vergeldingsacties vanwege de eigen familie (arrest p. 19), gaat dit in uw geval niet op. U vertelt uw vader wat u hier zoal doet en uw vader geeft u te kennen dat als u gelukkig bent, hij ook gelukkig is. Voorts maakte u zelf geen gewag van enige vrees ter zake voor familieleden (NPO 2 p. 5, 10).

Enkel ten aanzien van de taliban vreest u gezien te zullen worden als een ongelovige. U wees erop dat de taliban uw activiteiten in het Westen kunnen achterhalen via uw sociale media, met name TikTok en Instagram (NPO 2 p. 5, 6). U beschikt evenwel niet over enige concrete indicaties dat de taliban daadwerkelijk toegang zouden hebben tot of geïnteresseerd zouden zijn in de specifieke inhoud van uw sociale media. Er kan hier vooreerst herhaald worden dat u, gezien de ongeloofwaardigheid van uw vluchtrelaas uit Afghanistan, niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. U stelde bij uw tweede onderhoud weliswaar dat uw vader u zei dat er nog steeds taliban bij uw vader langskomen om naar zijn kinderen te vragen (NPO 2 p. 6), doch hieraan kan geen geloof gehecht worden: uw asielrelaas aangaande de zoektocht van de taliban naar uw broers en u is ongeloofwaardig (cf. supra) en u wierp dit antwoord pas op na meerdere vragen over concrete indicaties dat de taliban weet zouden hebben van uw activiteiten en evenveel vage antwoorden, dit ofschoon er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat u dergelijk antwoord meteen zou geven indien het waarachtig zou zijn.

Meer nog, u toont zelfs niet aan dat uw publiek toegankelijke sociale media, die u overigens bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan gemakkelijk zou kunnen verwijderen, een substantiële bijdrage zouden kunnen leveren aan enige perceptie van verwestering. Er werd u bij het tweede onderhoud op het CGVS expliciet

gevraagd naar bewijzen van posts op uw sociale media die problematisch zouden kunnen zijn (NPO 2 p. 10, 11). U beperkte zich hierbij tot het doorsturen van een scan van de startpagina van uw Instagram- en TikTokprofielen ((...)) en (...)), maar deze leveren geen bewijs van de door u aangehaalde activiteiten die aanleiding zouden kunnen geven tot enige (gepercipieerde) verwestering en als aanstootgevend zouden kunnen worden aanzien door de taliban. Meer nog, bij het grondiger nakijken van uw sociale media trof het CGVS één Facebookprofiel aan met als laatste activiteit een post van 16 augustus 2021, i.e. voor uw aankomst in België; werden drie Instagramprofielen gevonden met in totaal slechts één post van een selfie, waarop u alleen staat en waaruit niet eens blijkt waar deze zou zijn genomen; en blijkt uit een overzicht van de video's gepost op het door u opgegeven TikTokprofiel, zoals reeds opgemerkt, hoofdzakelijk uw affiniteit met Afghanistan, uw omgang met uw Afghaanse familie in België, en uw omgang met andere Afghanen. De door u beweerde gronden voor een vrees, met name de omgang met Belgen en met vrouwen bij gemengde activiteiten, het bereiden en serveren van varkensvlees, het in contact komen met alcohol e.d.m. komen hierop op heden hoegenaamd niet tot uiting.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

Verzoeker toont niet aan dat deze motieven onjuist, onzorgvuldig of onredelijk zouden zijn. Verzoeker volhardt in zijn vrees om als verwesterd te worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan. Hij verwijst opnieuw naar de talloze bewijzen die hij dienaangaande heeft bijgebracht. Op de vraag waarom hij tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS geen gewag maakte van zijn voorgehouden diepgaande integratie in België en zijn vrees om daardoor als verwesterd te worden aanzien, antwoordt verzoeker dat het eerste persoonlijk onderhoud plaatsvond ongeveer één jaar na zijn aankomst in België en hij zich op dat moment nog niet ten volle had ontplooid. Hij stelt dat hem tijdens zijn eerste onderhoud enkel werd gevraagd naar zijn problemen met de taliban en dat de CGVS niet verder is ingegaan op de elementen betreffende de verwestering. Verder ontkent verzoeker dat hij zich bij terugkeer naar Afghanistan opnieuw zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse waarden en normen. Hij wijst erop dat hij al enige tijd tewerkgesteld is bij Burger King en KFC waarbij hij onder meer in contact komt met varkensvlees. Volgens verzoeker betreft dit een extreem grote risicobepalende factor die de kans op vervolging door de taliban vergroot. Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeker 16 jaar in Afghanistan heeft gewoond en is gevormd naar de Afghaanse waarden en normen, beklemtoont verzoeker dat hij Afghanistan alsnog op een zeer jonge leeftijd heeft verlaten en intussen al jaren in een westers land leeft. Hij heeft een eigen leven in België opgebouwd en heeft zich aangepast aan de westerse waarden en normen. Het feit dat hij nog steeds contact heeft met zijn familie in Afghanistan en via sociale media in contact blijft met andere Afghanen, doet hier volgens hem geen afbreuk aan. Wat de aanwezigheid van verzoeker op sociale media betreft, herneemt hij dat zijn sociale media profielen publiek toegankelijk zijn en niet kan worden uitgesloten dat de taliban hiervan op de hoogte is. Ook al zou hij zijn sociale media profielen verwijderen, kan er niet van uitgegaan worden dat de zaken die hij hierop heeft gepost ook effectief allemaal verwijderd worden. Verzoeker acht het onredelijk dat van hem wordt verwacht dat hij zijn sociale media profielen verwijderd.

Verzoeker komt hiermee echter niet tegemoet aan de pertinente vaststellingen van de CGVS. Verzoeker werd op 18 november 2024 opnieuw bevestigd bij het CGVS omtrent zijn integratie en (gepercipieerde) verwestering. Verzoeker verklaarde dat hij in België heeft deelgenomen aan integratie activiteiten waarbij zowel vrouwen als mannen aanwezig waren; dat hij is tewerkgesteld in de voedselindustrie waarbij hij onder meer varkensvlees serveert aan 'ongelovigen' en dat hij tijdens zijn werk in contact komt met alcohol. Het feit dat verzoeker in België les heeft gevolgd; dat hij aan het werk is; dat hij heeft deelgenomen aan gemeente integratieactiviteiten en vrijwilligerswerk verricht wordt door de CGVS niet betwist. Echter is de CGVS van oordeel dat uit deze elementen niet blijkt dat verzoeker in een doorgedreven mate verwesterd is waarvoor hij bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. De inspanningen van verzoeker zijn eerder te kaderen in het integratieproces dat onlosmakelijk is verbonden met een verblijf in België. De CGVS besluit dat niet blijkt dat verzoeker zich een bepaalde levensstijl of de westerse normen en waarden eigen heeft gemaakt waardoor er in zijn hoofd sprake is van een gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk dat beschouwd zou kunnen worden als een fundamenteel kenmerk van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij dit opgeeft. De CGVS wijst er terecht op dat verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij nog steeds praktiserend soennitisch moslim is en dat verzoeker zich nog steeds zo gedraagt; hij serveert alcohol en varkensvlees maar consumeert het zelf niet.

Verzoeker toont niet aan dat hij tijdens zijn verblijf in Europa een opvatting, gedachte, mening, kenmerk of geloof heeft ontwikkeld waardoor hij de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging, zoals de taliban, andere groeperingen of zijn lokale gemeenschap in Afghanistan, heeft gewekt of kan wekken.

Evenmin maakt hij concreet aannemelijk dat hem een gedachte, opvatting, mening, kenmerk of geloof kan worden toegedicht door de taliban of zijn lokale gemeenschap waardoor hij in de problemen zou kunnen komen.

Verzoeker heeft tot zijn 16 jaar in Afghanistan gewoond, waar hij actief deelnam aan de samenleving. Hij ging er ook vier jaar naar school. Hij heeft zijn land verlaten op een moment dat hij reeds jongvolwassen was en een belangrijk deel van de Afghaanse maatschappij heeft geïnternaliseerd. Hierbij moet nog worden aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij er nog over een familiaal netwerk beschikt, bestaande uit zijn ouders, broers en zussen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 27/07/2023, p.3-4). Verzoeker onderhoudt nog regelmatig contact met zijn vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 27/07/2023, p.4). Hoewel het voorgaande uiteraard niet wegneemt dat hij op 16-jarige leeftijd in België is toegekomen, kan op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier niet worden aangenomen dat verzoeker inmiddels totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze waarden en normen (of de thans geldende regels van de sharia) niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit de loutere verwijzing naar zijn verblijf in België en zijn verschillende integratie-inspanningen kan alvast niet worden afgeleid dat verzoeker hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Daarnaast bevat het rechtsplegingsdossier geen indicaties dat hij zich tijdens zijn verblijf in België bepaalde westerse denkbeelden – waarvan niet kan worden verwacht dat hij eraan verzaakt – eigen heeft gemaakt. Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen. De loutere vaststellingen dat verzoeker Afghanistan op jonge leeftijd heeft verlaten en inmiddels 4 jaar in België verblijft, wat niet wordt betwist, en zich in België probeert te integreren, door te werken en sociale contacten te hebben in de samenleving, is niet voldoende om een risico op vervolging bij terugkeer naar Afghanistan, of het lopen op ernstige schade aannemelijk te maken. Zelfs zo kan worden aangenomen dat verzoeker een deel van zijn vormende jaren buiten Afghanistan heeft doorgebracht, laat hij na om in concreto aan te tonen dat zijn louter verblijf in België/Europa tot gevolg heeft dat hij niet kan terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan, te meer nu hij daar beschikt over een netwerk.

Waar verzoeker verwijst naar zijn aanwezigheid op sociale media en het feit dat hij hierop bewijzen van zijn integratie en verblijf in Europa zou hebben gepost, stelt de Raad vast dat concrete aannemelijke aanwijzingen dat de taliban effectief kennis hebben van zijn sociale media profielen of dat verzoeker hierom vervolging dient te vrezen, niet worden voorgelegd. Nochtans werd verzoeker er tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op 18 november 2024 uitdrukkelijk op gewezen dat hij concrete screenshots van zijn sociale media profielen waarbij hij zijn activiteiten online zet, diende voor te leggen (notities persoonlijk onderhoud CGVS dd. 18/11/2024, p. 8). Verzoeker verklaarde ook dat hij de nodige bewijzen zou voorleggen, doch enig concreet bewijs bleef uit. De Raad treedt dan ook het volgende motief uit de bestreden beslissing bij:

“Meer nog, u toont zelfs niet aan dat uw publiek toegankelijke sociale media, die u overigens bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan gemakkelijk zou kunnen verwijderen, een substantiële bijdrage zouden kunnen leveren aan enige perceptie van verwestering. Er werd u bij het tweede onderhoud op het CGVS expliciet gevraagd naar bewijzen van posts op uw sociale media die problematisch zouden kunnen zijn (NPO 2 p. 10, 11). U beperkte zich hierbij tot het doorsturen van een scan van de startpagina van uw Instagram- en TikTokprofielen ((...) en (...)), maar deze leveren geen bewijs van de door u aangehaalde activiteiten die aanleiding zouden kunnen geven tot enige (gepercipieerde) verwestering en als aanstootgevend zouden kunnen worden aanzien door de taliban. Meer nog, bij het grondiger nakijken van uw sociale media trof het CGVS één Facebookprofiel aan met als laatste activiteit een post van 16 augustus 2021, i.e. voor uw aankomst in België; werden drie Instagramprofielen gevonden met in totaal slechts één post van een selfie, waarop u alleen staat en waaruit niet eens blijkt waar deze zou zijn genomen; en blijkt uit een overzicht van de video's gepost op het door u opgegeven TikTokprofiel, zoals reeds opgemerkt, hoofdzakelijk uw affiniteit met Afghanistan, uw omgang met uw Afghaanse familie in België, en uw omgang met andere Afghanen. De door u beweerde gronden voor een vrees, met name de omgang met Belgen en met vrouwen bij gemengde activiteiten, het bereiden en serveren van varkensvlees, het in contact komen met alcohol e.d.m. komen hierop op heden hoegenaamd niet tot uiting.”

Door opnieuw te verwijzen naar zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds en de bewijsstukken omtrent zijn integratie die hij heeft voorgelegd, toont verzoeker niet in concreto aan dat hij gedurende zijn verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die hij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor hij bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. In tegenstelling tot wat verzoeker tracht voor te houden, blijkt uit de bovenstaande motivering dat de CGVS wel degelijk rekening heeft gehouden met zijn verklaringen en documenten. Hoewel uit de door hem in de loop van de administratieve procedure afgelegde

verklaringen en neergelegde documenten blijkt dat verzoeker zich in België in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, is dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn *“to play the game”* of dat zijn gedragingen doordrongen zijn van een zodanige (onbewuste) verandering dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In het kader van zijn beschermingsverzoek dient te worden geoordeeld dat uit de door hem aangehaalde elementen niet kan worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de vernoemde arresten kan worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een volwassen jongeman die momenteel 23 jaar oud is en die een groot deel van zijn leven in Afghanistan heeft gewoond en die in Afghanistan nog over een familiaal netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de CGVS geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de documenten die hij tijdens de administratieve procedure heeft voorgelegd, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

5.4. Beoordeling in het licht van (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, wijst de Raad erop dat het begrip *“ernstige schade”* in oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet betrekking heeft *“op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”*, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (daarna de richtlijn 2011/95/EU en heden Verordening (EU) 2024/1347) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in oud artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in oud artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen was reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire

systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ook zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Tot slot heeft de Afghaanse economie in 2025 nieuwe klappen gekregen waaronder een aanzienlijke vermindering van Amerikaanse hulp en de massale toestroom van terugkeerders uit Pakistan en Iran (EUAA, *"Afghanistan: Country Focus"*, januari 2026, p. 48). In april 2025 besloten de Verenigde State, voorheen de grootste donor, de financiering van bijna al zijn humanitaire programma's stop te zetten en andere donoren volgden dit voorbeeld. Het gevolg is dat honderden gezondheidscentra zijn gesloten, en dat USAID-programma's die miljoenen Afghanen ondersteunen met voedselvoorziening, spoedeisende gezondheidszorg en water, sanitaire voorzieningen en hygiëne zijn opgeschort. Daarnaast keerden in 2025 2,5 miljoen Afghanen terug vanuit Iran en Pakistan. Met als gevolg dat de reeds precaire humanitaire situatie in Afghanistan verder onder druk wordt gezet. Het hoog aantal terugkeerders heeft onder meer de concurrentie op de arbeidsmarkt verscherpt en heeft de druk op de stedelijke huisvestingscrisis vergroot (EUAA, *"Afghanistan: Country Focus"*, januari 2026, p. 81 en 85). De meeste terugkeerders komen aan zonder bezittingen en velen hebben nooit een voet in Afghanistan gezet omdat ze al generaties lang in het buitenland wonen (EUAA, *"Afghanistan: Country Focus"*, januari 2026, p. 48). Omwille van de afwezigheid van een sociale welvaartstaat is het hebben van een sociaal netwerk bij terugkeer naar Afghanistan van vitaal belang voor de re-integratie en toegang tot werk voor terugkeerders (EUAA, *"Afghanistan: Country Focus"*, januari 2026, p. 48).

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van oud artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan (zie supra).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het Belgische asielrecht valt, waar de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU (heden: de Verordening (EU) 2024/1347) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleert, bestaan er heden nog interne gewapende confrontaties in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en verzetsgroepen, zoals het NRF en het AFF en anderzijds tussen de taliban en ISKP. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij er ook sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Daarnaast hebben er gewapende confrontaties plaats tussen Afghanistan en Pakistan, voornamelijk langs grensgebieden.

Sinds de machtsvername door de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023, 2024 en 2025.

Een vergelijking van de ACLED gegevens voor januari–november 2024 en dezelfde periode in 2025 toont een algemene daling van het geweldsniveau in Afghanistan. Zo daalde het aantal geweldsincidenten van 958 naar 684; het aantal “*battles*” daalde van 371 naar 222 en het aantal incidenten “*violence against civilians*” daalde van 493 naar 337. Daarentegen nam het aantal “*explosions/remote violence*” toe van 94 naar 125, voornamelijk door, hetgeen voornamelijk wordt veroorzaakt door Pakistaanse luchtbombardementen en een toegenomen activiteit van het AFF en het NRF. Volgens UCDP data daalde het aantal burgerslachtoffers in 2025 (tot november) met 33%, van 426 naar 287 burgerdoden. Rawadari meldt eveneens een daling in burgerslachtoffers door explosies of zelfmoordaanslagen, met name 11 doden en 35 gewonden in de eerste helft van 2025, hetgeen een daling is van 33,3% (doden) en 50% (gewonden) vergeleken met dezelfde periodes in 2024 en 2023. Volgens ACLED kon 80% van de 467 incidenten “*violence against civilians*” tijdens de referentieperiode 1 oktober 2024 tot 30 november 2025, worden toegeschreven aan de de-factautoriteiten, waarbij het gaat om arrestaties, het gebruik van excessief geweld, onder andere bij het bestrijden van criminaliteit, maar ook gevallen waarin de naleving van de sharia wordt afgedwongen, het viseren van medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid en hun familieleden en van leden van verzetsgroepen. ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 het grootste aantal veiligheidsincidenten in de provincie Kabul, met voornamelijk acties van de veiligheidsdiensten tegen burgers en acties van verzetsbewegingen tegen de de-factautoriteiten. De provincie Paktika kende in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (67), gevolgd door Kandahar (48) en Badakhshan (37) (EUAA “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 52-70).

In 2025 vormden het NRF en andere verzetsgroepen geen significante bedreiging voor de territoriale controle van de de-factotalibanautoriteiten. Voor de periode van 1 augustus 2024 tot 31 juli 2025, registreerde de Verenigde Naties 227 aanvallen door de verzetsgroepen en de periode van 1 mei tot 31 oktober 2025 werden er 38 bijkomende aanvallen geverifieerd. Het merendeel van deze aanvallen, in de vorm van “*battles*” en “*explosions/remote violence*”, vond plaats in de provincies Kabul, Kunduz en Herat. Hoewel deze aanvallen zijn gericht tegen de de-factoveiligheidstroepen, blijkt tevens dat burgers hiervan het slachtoffer kunnen zijn. Bij incidenten waarin het NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd. Voor de periode van 1 oktober 2024 tot 30 juni 2025 vermeldt UNAMA zes aanvallen uitgevoerd door verzetsgroepen waarbij 37 burgers gewond raakt en één burger werd gedood. UCDP registreerde vijf burgerdoden als gevolg van confrontaties tussen de de-factoveiligheidstroepen en verzetsgroepen binnen de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025. Hieruit kan worden besloten dat de Afghaanse verzetsgroepen op beperkte schaal blijven doorgaan met doelgerichte aanvallen op de de-factautoriteiten, doch dat er in 2025 geen sprake was van een significante toename van deze aanvallen en/of het aantal burgerslachtoffer ten gevolge van deze aanvallen (EUAA “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 56-58).

ISKP daarentegen viseert zowel de de-factautoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals religieuze minderheden of bepaalde profielen. ISKP gebruikt tactieken, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Na gerichte acties door de taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen. In 2025 vormde ISKP evenmin een significante bedreiging voor de territoriale controle van de de-factotalibanautoriteiten. In de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 registreerde ACLED 13 aanvallen door de ISKP. Wat betreft de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 veroorzaakten incidenten waarbij ISKP betrokken was 20 burgerdoden. Hoewel veel van de acties en aanslagen door ISKP gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers,

is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is (EUAA “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 58-60).

In 2025 vonden er confrontaties plaats tussen de de-factooriteiten en de Pakistaanse veiligheidsdiensten, die stellen dat zij hierbij de zogenaamde ‘Pakistaanse taliban’ (Tehreek-e-Taliban (TTP)) viseren. Zij beschuldigen de taliban ervan dat zij de TTP een onderdak bieden. Hierbij voert het Pakistaanse leger ook luchtaanvallen uit. De confrontaties vonden voornamelijk plaats langs de grens tussen Pakistan en Afghanistan. Ook de meeste luchtaanvallen vonden daar plaats, al vond er ook een luchtaanval op Kabul-stad plaats. De de-facto talibanautoriteiten hebben deze Pakistaanse aanvallen proberen te beantwoorden met vergeldingsacties gericht tegen Pakistaanse grensposten. De meest getroffen gebieden zijn de grensdistricten van de provincies Nangarhar, Kunar en Khost. Tijdens deze confrontaties met het Pakistaanse leger, en bij luchtaanvallen van deze laatste, vielen in de grensregio's tientallen burgerslachtoffers. Hoewel bij de Pakistaanse aanvallen ook burgerslachtoffers vielen, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat de Pakistaanse veiligheidsdiensten Afghaanse burgers als doelwit hadden. Volgens VN gegevens veroorzaakten gevechten tussen de Afghaanse de-factooriteiten en Pakistaanse veiligheidstroepen minstens 503 burgerslachtoffers in de periode van 10 tot 17 oktober 2025, waaronder 50 doden en 453 gewonden, voornamelijk door luchtbombardementen en grensoverschrijdende beschietingen. UNAMA registreerde voorlopig alleen al in het district Spin Boldak 17 burgerdoden en 346 gewonden. Volgens UCDP veroorzaakten incidenten waarbij Pakistan betrokken was in de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 37 burgerdoden, waarvan 32 doden in Spin Boldak (provincie Kandahar).

Voorts blijkt wel dat deze Pakistaanse aanvallen zich voornamelijk concentreerden in oktober 2025 en dat er op 19 oktober 2025 een tijdelijk staakt-het-vuren werd afgesloten, hoewel er nadien nog sporadisch luchtaanvallen en gevechten in de grensgebieden tussen beide landen voorkwamen. Van grootschalige en langdurige gevechten met willekeurig geweld tegen burgers is dan ook geen sprake (EUAA “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2026, p. 60-63).

De daling van het geweld heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger zijn, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Na de machtsovername en het einde van het conflict is ontheemding ten gevolge van conflict of geweld vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt, is voornamelijk het gevolg van natuurrampen. Ten gevolge van incidenten met het Pakistaanse leger raakten in 2025 in een aantal grensdistricten van de provincies Nangarhar en Kunar ongeveer 7.500 personen ontheemd; in het district Spin Boldak (Kandahar) zouden 20.000 families zijn ontheemd als gevolg van Pakistaanse luchtaanvallen (EUAA “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 71). In 2025 is het aantal terugkeerders uit Pakistan en Iran sterk toegenomen (EUAA “*Afghanistan - Country Focus*”, januari 2026, p. 46).

In Afghanistan is er heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de Country Guidance Afghanistan van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “*Afghanistan - Country Focus*” van januari 2026 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunar. Uit de thans in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de Country Guidance Afghanistan van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

De Raad merkt nog volledigheidshalve op dat verzoeker, die heden meerderjarig is en nog over een netwerk beschikt in zijn regio van herkomst, hoe dan ook evenmin persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de provincie Kunar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 inhoudelijk hetzelfde is aan artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU waarvan oud artikel 48/4, § 2, a), b) en c) de omzetting is. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Evenmin maakt verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar, zo weze herhaald, de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de CGVS op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de CGVS op haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS tweemaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten nogmaals kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de CGVS zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de CGVS. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. MOONEN